

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 31/2022-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Slovenskej republiky**, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, Bratislava, IČO 00 166 073, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7 Cdo 339/2021 z 31. januára 2022, vedenej pod sp. zn. Rvp 1034/2022, a o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Elenou Ľalíkovou, advokátkou, Podbrezovská 34, Bratislava, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co 47/2021 zo 7. júla 2021 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7 Cdo 339/2021 z 31. januára 2022, vedenej pod sp. zn. Rvp 1038/2022, takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1034/2022 a sp. zn. Rvp 1038/2022 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1034/2022.
2. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. apríla 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“)

č. k. 7 Cdo 339/2021 z 31. januára 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Ústavná sťažnosť sťažovateľky je na ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 1034/2022 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi, predsedovi III. senátu ústavného súdu.

2. Dňa 25. apríla 2022 bola ústavnému súdu doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 ústavy, podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 6 Co 47/2021 zo 7. júla 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) a uznesením najvyššieho súdu č. k. 7 Cdo 339/2021 z 31. januára 2022, vedená pod sp. zn. Rvp 1038/2022, a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Molnárovi, členovi II. senátu ústavného súdu.

3. Z obsahu ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovateľ, v procesnom postavení žalobcu, sa žalobou proti sťažovateľke v procesnom postavení žalovanej domáha nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobených nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Napadnutý rozsudok krajského súdu je v poradí štvrtým rozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 5 C 18/2010-211 z 24. júna 2013 vydaným v prvej inštancii. Týmto prvoinštančným rozsudkom bola sťažovateľke uložená povinnosť (I) zaplatiť žalobcovi náhradu (majetkovej) škody vo výške 1 306,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne od 4. augusta 2009 do zaplatenia, náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 80 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 8 016,96 eur k rukám právnej zástupkyne žalobcu, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku (II) bola žaloba žalobcu zamietnutá. Rozsudok nadobudol v časti výroku I o uložení povinností sťažovateľke nahradiť žalobcovi majetkovú škodu v sume 1 306,97 eur s príslušným úrokom z omeškania právoplatnosť 18. septembra 2013.

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom (I) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výroku, ktorým bola v časti prevyšujúcej sumu 1 306,97 eur zamietnutá žaloba o náhradu škody pozostávajúcej z náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu v trestnom konaní, (II) prvoinštančný rozsudok potvrdil vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady nemajetkovej ujmy sumu 25 000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, a vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba o náhradu nemajetkovej ujmy prevyšujúcej 80 000 eur, (III) výrok prvoinštančného rozsudku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady nemajetkovej ujmy sumu prevyšujúcu 25 000 eur do sumy 80 000 eur, zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol, (IV) rozsudok okresného súdu potvrdil vo výroku, ktorým bola žaloba o zaplatenie úrokov z omeškania z náhrady nemajetkovej ujmy zamietnutá, (V) v konaní o náhradu škody pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia v trestnom konaní žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania, (VI) v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Najvyšší súd napadnutým uznesením zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu vo výrokoch IV, V a VI a v rozsahu zrušenia vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie proti výrokom I, II a III napadnutého rozsudku krajského súdu odmietol.

6. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením najvyššieho súdu, domáha sa jeho zrušenia a vrátenia vecí najvyššiemu súdu na ďalšie konanie.

7. Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 ústavy, podľa čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu v spojení s napadnutým uznesením najvyššieho súdu, ktoré žiada vo výroku o odmietnutí dovolania zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

II.

Spojenie vecí

8. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenie o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno v konaní o sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

9. Podľa čl. II bodu 10 prvej, druhej a tretej vety Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo s týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

10. Z ústavných sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 1034/2022 a sp. zn. Rvp 1038/2022 vyplýva, že sa týkajú tých istých sporových strán, podstatou oboch ústavných sťažností je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením najvyššieho súdu, pričom na veci nič nemení, že sťažovateľka namieta i porušenie práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a ústavná sťažnosť sťažovateľa smeruje i proti napadnutému rozsudku krajského súdu, keďže tieto konania spolu skutkovo a právne bezprostredne súvisia.

11. S prihliadnutím na totožnosť strán sporu, podstatu ústavných sťažností sťažovateľky a sťažovateľa, ako aj ich právnu a skutkovú súvislosť, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol o spojení týchto vecí

na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1034/2022 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

12. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

13. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2022

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky